U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Y. K.,** zastoupen Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2018, č. j. 41 A 42/2018 - 26,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 20. 9. 2018, č. j. 41 A 42/2018 - 26, Krajský soud v Brně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2018, č. j. CPR 30034-2/ČJ-2017-930310-V243, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 7. 9. 2017, č. j. KRPB-60541-43/ČJ-2017-060026-SV. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce 3 měsíců.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které uvedl, že ji blíže zdůvodní ve lhůtě 14ti dnů.

[3] Tato kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 22. 10. 2018, č. j. 7 Azs 442/2018 – 9, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 26. 10. 2018. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 26. 11. 2018

(§ 40 odst. 2 s. ř. s.). V uvedené lhůtě stěžovatel kasační stížnost ani nedoplnil, ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel kasační stížnost doplnil až podáním s datem 26. 11. 2018, doručeným soudu dne 28. 11. 2018 datovou schránkou. Kasační stížnost tak doplnil až dva dny po stanovené lhůtě.

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek krajského soudu (k doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na jeho opožděnost přihlížet - viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28, nebo nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publ. ve Sb. n. a u. ÚS č. 42 nález č. 152, s. 237). Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Je třeba dodat, že za požadované doplnění kasační stížnosti nelze považovat návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze dne 30. 10. 2018, neboť ten není ani dle formálního označení ani materiálního obsahu doplněním kasační stížnosti. Stěžovatel v něm rozvádí důvody, proč by měl být kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, nikoli doplňuje blanketní kasační stížnost v rozsahu požadovaném Nejvyšším správním soudem.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu